

Müruru Zaman 3

– Bayram KAYA · 17 Mart 2018

Salt Algı

Uzaya gitme koşulları yoksa olmayan uzay elbisesinin sizin ömür yaşıınız içinde hiç önemli değildir. Ve salt oluş duygusunu veren süreç durumlar içinde uzay elbisesi sizin için salt oluş arz etmez. Sizin için hiçbir kıymeti yoktur. Eğer uzaya gitme koşulları ortaya çıkmışsa, sizin için değilse de sosyo toplumsa ömrünüz için uzay elbisesi ortaya konur. Sizin ömür yaşıınız içinde ortaya konan uzay elbisesi yine salt oluş içermez.

Deme ki kişi ömrüne göre salt olanla, sosyo toplumsa ömre göre salt olanlar da; bu tür iki adreslerle (bilinirler ile) herkesçe aynı olur. Herkesçe aynı sabite ile bilinir olan davranışların temelini de, bu iki salt oluşun anlayışları oluşturmaktadırlar. El, doğal algıyla birleşmesinden önce sosyo toplumsa salt algının ürünüdür. O çağlarda doğal olan salt algı groteski mana anlayışı içinde düşünülmelidir.

Kendisinden önce var. Şimdi de var. Kendisinden sonra da var olacak olan salt tasımı bir çevre içinde kişinin sabite kıldığı ölçme değerlendirme kalıp anlamaları içinde hem çevresel süreçle vardı hem de sosyo tutum sal anlamalarla vardı.

Sabite kılınan bu temel durum, bu haliyle iki durumlu anlamadır. Bir de kişinin kendi içine bakışın salt oluşu vardır. Böylece salt oluş üç durumlu anlamadır. Salt olan algısını kişi kendisine göre sabit ve salt adresli bir tutumlar girişmesi oluşturmakla totem yasalarını da böyle sabit ve adresli ortaya koyar.

Kişinin bu tür salt oluşa göre kavrayışlar içinde olduğu bir bölge (çevre) anlayışı vardır. Bölge anlaşılır ve bilinir olan salt algıdır. Orta beyin paket programları ile beyin sapı faaliyeti sizden önce ve sizinle inşa olmakla saltık algı verir. Beyin sinir hücrelerinin bağlantılarının bir bölümü doğumdan üç beş aya kadar süren zaman içinde bağlantılarını oluştururlar.

Bu bağlantılar doğulan çevrenin ısı, şekil yapısı, renk, koku, anlatım dili, karşılaşılan yüzlerin şekli, duyulan konuşma ve sesler, ruhsal etkilerle vs. birlikte kavranan bağıntılarla inşa alanının içine yansıyan tanıyıcı öğrenmeler olmaktadır. Öğrenmemizde de az çok etkileri olan bu durum öğrenme kalıplarımızı oluştururlar. Aynı yerin insanları bu ortak bağıntı nedenle birbirinin anlatım dilini ve bilinen çevre betimlemeleri içindeki söylem dilini; iyi anlarlar. Sıla özlemi, düşünsel inşa oluşumuzdaki bu salt olanın algısıdır.

Bölge anlayışı içinde kişinin kolektif yararlanması vardır. Kolektif savunması vardır. Eş deyişle kolektif sahipliğin (vatan ya da bölgeyi savunmanın) olduğu bölge-vatan denen bu salt alanların içinde; bu kişi

nazarında kişinin avcılık, toplayıcılık yaptığı yaşam ile yaşantı aşmasının da bir salt oluşu vardı.

Demek ki ortaklaşa olan salt tutum kişinin hem kendi dışında. Hem de kendi içindeki ruhsal ve hücrelerin organ; organ el bağlamı kolektif oluşu bazında ortaklaşa olmasıyla kişinin kendi içindedir. Kişi salt gibi birçok iç ve dış salttan oluşan bileşkedir. Vücudu müsemma doku ve organlar entegreli görev üzerinde bağıntılı birliği (vahdeti-tevhidi) oluştururlar. Ortaklaşma yapan akıl da; insanın hem kendi içindedir. Hem kendi dışındadır. Kendisinden öncedir. Salttır. Salt algıdır.

İnsan kendi başına ikmal olan (tamamlanan-bütünlenen) değildir. Siz, bütünden gelen parça olmakla sosyo-toplumla ancak bu şekilde bütün gibi davranıyordunuz. Bu da özgürlüktü. Özgürlük kişisi değildir. Sosyal ve toplumsal ortaklaşmalarla çokluktur. Çokluğun kendisini ikmal teklik gibi ikmal olabilmektedir. Bu nedenle insan sesini uzayda dinliyor ve insan bu nedenle uçakla uçuyordu. İnsan kolektif bağıntılı çokluğun sağladığı ikmal edici kullanımlarla özgür oluyordu.

İnsan evrensel oluşta parça da olsa; evrensel oluşu onu bütün gibi davranmaya zorlar. Ama insan da parça olmakla bütün gibi davranamaz. Bu durum tıpkı denizden alınan (bütünde alınan) damlanın (parçanın) deniz gibi davranamamasına benzer.

Bir damla gibi parça olan insanın, deniz gibi (bütünün kendisi gibi) davranamama özelliğini insan; ortaya korkun bu eksikliği, bu ruhsallığı bir çeşit sosyo toplumuyla tamalar (ikmal eder). Bu tür bütünleşmesi içindeki insan sentezdir. Kolektif ortaklaşma ve kolektif sahiplik içinde olmayla bütün gibi davranır. Ortaklaşma sizi bütün gibi davrandıran ilkedir.

Bir anda ortaklaşanlar kadar güç: ortaklaşanlar kadar eylem, ortaklaşanlar kadar zekâ ve bilinçsiniz. Ortaklaşma içinde üretilenler kişiler üzerinde kullanım olurken; ya da ortaklaşma içinde üretilenler tüketim ve yararlanmaya dönerken, tüketim kişisel ve özgürlüğüm kullanımı olmakla size özgürlüktür. Özgürlük ancak bütüne ait davranışların kişi davranışına dönüşmesiyle olasıdır. Tek kişi özgür değildir. Tek kişi bütün gibi davranamaz. Eğer insanın çevresinde sosyo toplum gibi ikmal eden bir Saltı (salt durumu) olmasaydı, insan da asla özgür olamazdı; insan da olamazdı.

Salt doğanın güdümünde ve beş baskısından; ikmal edici kolektif sosyo toplumun bütünleştirmesi içinde kurtuluyordunuz. Kimse olmayan sahiplik değildir. Nasıl sosyo toplum kimse değilse ve kimsenin değilse; kişi sosyo topluma sahip değildir. Sosyo toplumun kolektif sahipliği de kimsenin değildir. Kendisine topluma yabancılaşmış insan saltı (kolektif sahipliği olan salt durumu) kişilere kapıran iman içinde olmakla köleleşmiştir. Salt olan kimsenin olduğu an, salta yabancılaşırsınız.

İşte siz; El anlayışlı, köleci mantıkla, sizi siz yapan; sizi özgür yapan; sizi insan yapan kolektif saltın sahipliğini, elinizle tutup sözüm ona kaderce, nasipçe kişilikler olan Nemrutlara, İbrahimplere vererek özgürlükten oluyordunuz. Duaya oturuyordunuz. Salt algısı içinde kişi bu durum hep böyledir deme

duyuşuyla kesp olur. Salt oluş algısı içinde; "ortaklık eğilimleri" ile de kişi "ortaklaşma eğilimi" olup ortaklaşmanın sinerjisi olan fiil veya eylemle siz, üretileni pay (parça) olarak kesp edersiniz.

Bölge sizin koruma, savunma ve geri iletişimseli hareket yeteneğinizle sınırlıdır. Bölge, av alanı, toplayıcılık yaptığınız çevre olmakla sağlatma nesnesi ve sağlatım gücüdür. Sağlatma ekseri kolektif ve salttır. Üretim hareketi; ortaklaşma üzerinde üretim nesnesi ve üretim gücü gibi ortak iyeliklidir. Alan çerçevesinde işleri eşmenin oluşması; süreç içinin temel düzlemler ilk ve salt inşa oluşuydu.

Hep öyleydi denen bölge gibi bir salt oluş ya da öyle oluş algısı içindeki süreçlerle günümüze geliş tanımlaması yurttur. Vatandır. Ortak sahiplikler yurdun malı, vatan, vatan savunması; kamusal alan, kamu hazinesi, kamu malları; milletin payidarlığı, vergidir. Bu gibi birçok süreçler üzerinde salt oluş algısı içinde sentezin birlik oluş bağıntısıyla paylaşan ortaklıkları vardır. Köleci sistemin salt algısıyla bu düstur çok yamultulacaktı. Bu ortaklığın beraberinde; bu birliğin ve bu ortaklığın sömürülmesi de köleci salt oluş içinde olumsuz bir algı edilecekti.

Kâr denen mana kolektif oluş ilkesinden kopuktur. Kolektif olana yabancılaşma cazibedir. Üreten ilişki demek başlı başına ve kendi kendine bir ortaklaşmadır. Üreten ilişkiler ilkesine yabancılaşmış kâr gibi ticaret denen aldatan bir sömürü vardır. Kolektiften kopup, aldatma ve yabancılaşmanın sömürüsü içine kâr ve ticaret tuzağıyla düşülmüştür. Ortaklığın gücü kapitalistlerin sahipliği yapıldı. Sahiplik huzur hakkı aldı. Kâr yaptı. Ne demekse ticarete bulundu. Böylece bu tarz kâr ve ticaretle yabancı aştırma da salt algı içine girmişti.

Kolektif entegrasyon elbette takas süreçleri faaliyetinde bulunmasına da, tekrar yerine konması gereken bir enerji harcar. Bu harcanan enerji, üretim hareketi faaliyetli takas işine mütekabiliyeti bir maliyet karşılanmasıdır. Ama hiçbir zaman kâr ve ticari kâr aldatması meşruiyetsizliği değildir.

Takas süreçleri, kâr ve ticaret sömürüsüne dönüşmekle takas üzerinde kâr ticareti salta dönüşmüştür. Sömürü ilişkisi içinde kolektif mülk, sahiplik adı altında kapitalist üzerine yapışır. Efendiye afiyet kârın efendiyle saltık bir algı eşleşmesi yapılır. Kişi sömürüyü de tarihsel olan bu salt oluş algısıyla birlikte anlar. Böylesi bir zihni algı inhasının içindeki kişi saltı kendisine sömürülmenin de şartlı öğrenmesi yapar.

Kısaca doğa, sosyo toplum, kolektif güç; kolektif miras; kolektif sahiplik gibi çevresinde salt olanlar; kimsenin olmamakla var bulunanlardır. Siz bunun içine doğarsınız. Siz kendinizi bu temel zorunluluk içinde bulursunuz. Çevredekiler, ortaklaşma ve ortak yararlarının ilişkisidirler. Toplum salt oluş bir üreten ilişkidir. Ama enerji sağlama, enerji düzenleme ve enerji kullanma; iş üretme, iletme yapma, geri bağlanımla olma gibi sosyo toplumsa süreçler ortaklaşma içinde hücre ve organla benzeşirler.

Başka başka düzlemler içinde, başka başka işlevlerle sürüp gidenler içinde, bire bir aynı olmasa da benzer doğal ilkeler sürmektedir. Sosyo toplumlar, insanın organize düzeni hücre, organ, organ el

düzeyinde olmakla insanın kendi içinde olup bitenlerden öğrendiklerini, bu benzeşen salt oluşları; benzer yapıların anlaşılması içine götürmelidir. Bu içe bakıştır.

Organizma düzlemlerle ortaklaşan eşgüdüm içinde zorunlu ve salt olanların bir benzerini insanın kendi dışına sermeli. Analiz etmeli. Enerji kullanma, enerji sağlama ve enerji düzenleme temeli bu benzer oluşlar ortaklık çıkarımlarını verir. Ve bu çıkarımlardan, insanın dışına serdiği anlama konularından yansıyan ortak benzerlerin tekrarını akıl, fikir, deney, düşünce, totemdi yasa gibi süreçlerin içine alıp adresli; senkronlu; özgün eylemler dizgesi oluşturmalıydı.

Bu ve bu gibilerle oluşan salt algısı; kişinin oluşmasında; kişinin dünyayı yorumlayıp, yaşanılmasını olmasında olumlu katkılarının olması kadar gören göze perspektif kaydıran olumsuzlukları da olacaktı.